

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1998-1999

24 november 1998

ONTWERP VAN DECREET

houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1999

AMENDEMENTEN

Zie :

1214 (1998-1999)

- Nr. 1 : Ontwerp van decreet
- Nr. 2 : Verslag van het Rekenhof
- Nrs. 3 tot 7 : Amendementen

I. AMENDEMENTEN

voorgesteld door de heren Johan De Roo,
Paul Deprez en Robert Voorhamme

HOOFDSTUK VIII

VLAMIVORM

Artikel 40

In § 1, 2°, op de voorlaatste en laatste regel, na het woord “vormingsniveau” de woorden “, bijkomende vormingsinspanning” invoegen.

VERANTWOORDING

Aan de Vlaamse regering wordt de machtiging verleend om de term bijkomende vormingsinspanning nader te bepalen. De bepaling moet zodanig zijn dat opleiding waarvoor de werkgever reeds op een andere wijze subsidie ontvangt niet meer in aanmerking komt voor Vlamivorm. Daarnaast mag het niet zijn dat Vlaanderen de rekening betaalt van de opleidingsinspanningen waartoe het sociaal akkoord verplicht en die dus ook zonder Vlamivorm zouden plaatsgrijpen.

Johan DE ROO

Paul DEPREZ

Robert VOORHAMME

II. AMENDEMENTEN

voorgesteld door de Vlaamse regering

HOOFDSTUK XIIIbis (nieuw)

Schade aan het wegdek door
gewichtsoverschrijding

Na artikel 54 een nieuw hoofdstuk XIIIbis, bestaande uit de artikelen 54bis tot 54octies, invoegen, dat luidt als volgt :

“HOOFDSTUK XIIIbis

Schade aan het wegdek door gewichtsoverschrijding

*AFDELING 1**Algemene bepaling**Artikel 54bis*

Het is verboden het wegdek te beschadigen door een overschrijding van de maximale toegelaten massa's en massa's onder de assen zoals bepaald in de artikelen 32 en 32bis van het koninklijk besluit van 15 maart 1968 houdende algemeen reglement op de technische eisen waaraan de auto's, hun aanhangwagens, hun onderdelen en hun veiligheidstoebehoren moeten voldoen.

AFDELING 2

Strafrechtelijke boete en solidariteitsbijdrage

Artikel 54ter

Inbreuken op artikel 54bis worden gestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot één jaar en met een progressieve geldboete of met één van die straffen alleen.

De geldboete bedraagt :

- 100 frank tot 10.000 frank bij overbelasting met minder dan 5 % ;*

- 300 frank tot 30.000 frank bij overbelasting met 5 tot en met 10 % ;
- 500 frank tot 50.000 frank bij overbelasting met 11 tot en met 20 % ;
- 750 frank tot 75.000 frank bij overbelasting met meer dan 20 %.

Arikel 54quater

§ 1. Bij een veroordeling voor een op gewestwegen gepleegde inbreuk op artikel 54bis spreekt de rechter bovendien de verplichting uit om een forfaitair bedrag te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Vlaams Infrastructuurfonds, ingesteld bij de artikelen 57 en 58 van het decreet van 25 juni 1992 houdende diverse bepalingen tot begeleiding van de begroting 1992.

Dit bedrag wordt vastgesteld op :

- 50 frank bij overbelasting met minder dan 5 % ;
- 150 frank bij overbelasting met 5 tot en met 10 % ;
- 250 frank bij overbelasting met 11 tot en met 20 % ;
- 375 frank bij overbelasting met meer dan 20 %.

Deze bedragen zijn onderworpen aan de verhoging bedoeld in de bepalingen betreffende de opdecie-men op de strafrechtelijke geldboetes.

De invordering van de bijdrage bedoeld in het eerste lid geschiedt door toedoen van de administratie van de belasting op de toegevoegde waarde, registratie en domeinen, volgens de regels van toepassing op de invordering van de strafrechtelijke geldboetes.

De ingevorderde sommen worden driemaandelijks door deze administratie overgemaakt aan het Vlaams Infrastructuurfonds.

§ 2. De werkgever is burgerrechtelijk aansprakelijk voor de betaling van de bijdrage waartoe zijn aangestelden of lasthebbers worden veroordeeld.

AFDELING 3

Administratieve geldboete

Artikel 54quinquies

§ 1. Voor het misdrijf bedoeld in artikel 54bis kunnen de door Vlaamse regering aangewezen ambtenaren een administratieve geldboete opleggen overeenkomstig de hierna bepaalde regels.

§ 2. Het tarief van de administratieve geldboete is gelijk aan de minimum geldboete zoals bepaald in artikel 54ter, verhoogd met de opdecie-men.

§ 3. De ambtenaar aangeduid in uitvoering van artikel 54septies brengt de ambtenaar die aangewezen is om administratieve geldboetes op te leggen, op de hoogte van de door hem vastgestelde misdrijven en de in voorkomend geval onmiddellijke inningen bedoeld in § 6. De aangewezen ambtenaar deelt de beslissing tot onmiddellijke inning of, bij gebreke hiervan, zijn voornemen om een administratieve geldboete op te leggen binnen dertig dagen na ontvangst van het proces-verbaal mee aan de procureur des Konings.

De procureur des Konings deelt zijn voornemen om strafvervolgning in te stellen binnen negentig dagen na ontvangst van deze kennisgeving mee aan de aangewezen ambtenaar. Indien nodig kan deze termijn éénmaal met dertig dagen verlengd worden.

Wanneer de procureur des Konings meedeelt te vervolgen, vervalt de mogelijkheid tot het opleggen van een administratieve geldboete.

§ 4. De andere bevoegde personen dan deze bepaald in § 3 van dit artikel brengen de procureur des Konings op de hoogte van de door hen vastgestelde misdrijven en in voorkomend geval van de onmiddellijke inningen bedoeld in § 6. De procureur deelt zijn standpunt binnen negentig dagen na ontvangst van de kennisgeving van het misdrijf mee aan de aangewezen ambtenaar. Indien nodig kan deze termijn éénmaal met dertig dagen worden verlengd.

Indien de procureur beslist om geen strafvervolgning in te stellen en er geen onmiddellijke inning is geweest, kan de aangewezen ambtenaar een administratieve geldboete opleggen. Deze beslissing wordt binnen dertig dagen aan de procureur des Konings meegedeeld. Wanneer de ambtenaar beslist geen administratieve geldboete op te leggen, of zijn voornemen niet tijdig meedeelt, vervalt de mogelijkheid om een administratieve geldboete op te leggen.

§ 5. Wanneer het misdrijf bedoeld in artikel 54bis begaan is door een aangestelde of een lasthebber is de administratieve geldboete alleen door de werkgever verschuldigd.

§ 6. De in paragraaf 1 en 4 bedoelde bevoegde personen kunnen de administratieve geldboete onmiddellijk innen. Deze sommen worden in consignatie gegeven. Indien na een strafrechtelijke uitspraak ten gronde, of na het instellen van een beroep overeenkomstig artikel 54sexies, § 3, waarbij de administratieve geldboete komt te vervallen, wordt de in consignatie gegeven som terugbetaald aan de overtreder.

De nadere regels inzake onmiddellijke inning en de consignatie van de geldsom worden vastgesteld door de Vlaamse regering.

Artikel 54sexies

§ 1. Indien de administratieve geldboete niet onmiddellijk werd geïnd en het opleggen van deze geldboete, overeenkomstig het bepaalde in het vorige artikel mogelijk is, geeft de aangewezen ambtenaar de overtreder of de werkgever hiervan kennis bij aangetekende brief tegen ontvangstbewijs.

§ 2. Deze kennisgeving vermeldt het bedrag van de administratieve geldboete. Zij vermeldt tevens dag, plaats en uur waarop een hoorzitting wordt gehouden waar de overtreder of de werkgever zal worden gehoord.

De hoorzitting mag ten vroegste vijftien dagen na de verzending van de aangetekende brief plaatshebben. De kennisgeving vermeldt tenslotte de plaats waar en de periode waarin het dossier kan worden ingezien. Het dossier ligt ter inzage ten minste tien dagen voor de hoorzitting. De overtreder of de werkgever kan op de hoorzitting een nota indienen. Hij mag zich laten bijstaan door een raadsman. Van de hoorzitting wordt een verslag opgemaakt.

Na de hoorzitting neemt de aangewezen ambtenaar de zaak onmiddellijk in beraad. De beslissing wordt met redenen omkleed. De aangewezen ambtenaar deelt zijn beslissing mee aan de overtreder of de werkgever binnen dertig dagen na de hoorzitting, bij aangetekende brief tegen ontvangstbewijs.

Indien de overtreder of de werkgever op de hoorzitting niet aanwezig is of zich niet heeft laten vertegenwoordigen door een raadsman, kan de aangewezen ambtenaar de administratieve geldboete opleggen.

§ 3. Binnen vijftien dagen na de ontvangst van de beslissing van de aangewezen ambtenaar, kan de overtreder of de werkgever bij aangetekende brief tegen ontvangstbewijs in beroep gaan bij de Vlaamse regering. Het beroep schorst de bestreden beslissing.

Binnen dertig dagen na het instellen van het beroep, deelt de Vlaamse regering aan de overtreder of de werkgever plaats, dag en uur mee waarop een hoorzitting zal plaatsvinden waarop de overtreder of de werkgever zal worden gehoord.

Heeft de Vlaamse regering geen beslissing genomen binnen drie maanden nadat het beroep werd ingesteld, dan vervalt de administratieve geldboete.

De procedure zoals voorzien in § 2, is van overeenkomstige toepassing op de hoorzitting in het kader van het beroep.

De Vlaamse regering kan een vergoeding voor dossierkosten instellen voor de beroepsprocedure. Deze vergoeding zal steeds aan de overtreder worden terugbetaald indien de administratieve boete komt te vervallen na het instellen van het beroep.

§ 4. Na betekening van de administratieve beslissing, moet de administratieve geldboete binnen dertig dagen betaald worden. Deze betekening doet de strafvervolgning vervallen.

De aangewezen ambtenaar die de geldboete heeft opgelegd, kan uitstel van betaling verlenen voor een door hem bepaalde termijn.

Indien de overtreder of de werkgever in gebreke blijft de administratieve geldboete te betalen wordt deze geldboete bij dwangbevel ingevorderd. De Vlaamse regering wijst de ambtenaren aan die gelast zijn dwangbevelen te geven en uitvoerbaar te verklaren. Deze dwangbevelen worden betekend bij deurwaardersexploot met bevel tot betaling.

AFDELING 4

Toezicht

Artikel 54septies

Onverminderd de bevoegdheid van andere personen houden de ambtenaren die de Vlaamse regering aanwijst toezicht op de naleving van artikel 54bis.

De Vlaamse regering bepaalt de kentekens van hun functie.

Artikel 54octies

§ 1. In het kader van de uitoefening van hun opdracht kunnen de ambtenaren bedoeld in artikel 54septies :

- 1° bevelen geven aan de bestuurders ;*
- 2° inlichtingen inwinnen en controle uitoefenen door het ondervragen van personen en het inzage nemen van documenten en andere informatiedragers ;*
- 3° het vastgestelde overtollige gewicht doen afladen of herverdelen ;*
- 4° de bijstand van de rijkswacht en van de gemeentepolitie vorderen.*

§ 2. De ambtenaren bedoeld in artikel 54septies zijn bovendien bevoegd om inbreuken op artikel 54bis vast te stellen bij proces-verbaal met bewijswaarde tot bewijs van het tegendeel. Binnen veertien dagen na de vaststelling van de inbreuk wordt een afschrift van het proces-verbaal aan de overtreder toegestuurd.”.

VERANTWOORDING

I. Algemene verantwoording

Ingevolge het advies van de Raad van State L.28.359/1/3 bij het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1999 voorziet onderhavig voorontwerp van decreet in een autonome regeling ter bestrijding van de spoorvorming op de wegen.

Op basis van artikel 6, § 1, X, van de Bijzondere Wet tot Hervorming der Instellingen zijn de gewesten bevoegd voor de wegen en hun aanhorigheden. Deze bevoegdheid betreft een beheersbevoegdheid in de ruime zin van het woord, kaderend in de filosofie om de bevoegdheden van de Gewesten uit te breiden en hen homogene bevoegdheidspakketten toe te kennen. Zo kunnen de Gewesten een

eigen regeling invoeren ter bescherming van het wegenpatrimonium.

Op basis van deze bevoegdheid voert onderhavig decreet een regeling in die een preventief beleid wil mogelijk maken dat erop gericht is de schade aan de wegeninfrastructuur ten gevolge van spoorvorming aan te pakken.

Het koninklijk besluit van 15 maart 1968 houdende algemeen reglement op de technische eisen waaraan de auto's, hun aanhangwagens, hun onderdelen en hun veiligheidstoebehoren moeten voldoen bepaalt de maximaal toegelaten massa en asdruk voor voertuigen. Bij het aanleggen van wegen gaat de wegbeheerder uit van deze technische- en veiligheidsnormen. De draagkracht van deze wegen is met andere woorden afgestemd op de wettelijk maximaal toegelaten gewichten en asdrukken. De voornaamste oorzaak van spoorvorming moet gezocht worden bij een overmatige asdruk van overbeladen voertuigen. Spoorvorming ontstaat immers door de druk die van de assen via de banden op de rijweg komt. Hoe groter de spanning op de wegdek, hoe groter de vervorming. De wet van 21 juli 1985 betreffende de technische eisen waaraan elk voertuig te land, de onderdelen ervan, evenals het veiligheidstoebehoren moeten voldoen voorziet straffen voor inbreuken op het KB van 15 maart 1968. Deze straffen zijn logischerwijze enkel bedoeld als sancties op het niet naleven van de technische- en veiligheidsnormen inzake maximaal toegelaten gewicht en asdruk. Deze straffen hebben bijgevolg niet tot doel de aantasting van het wegdek te sanctioneren. Dit betreft een bevoegdheid van de decreetgever. Om het wegenpatrimonium afdoende te kunnen beschermen is het noodzakelijk dat de aan het wegdek toegebrachte schade tengevolge van overladen voertuigen bestraft kan worden.

Bij de bespreking van de ZBB-Progr. VIF 63.00.73.11, werd het belang van een preventief beleid m.b.t. de spoorvorming onderstreept. In kader van dit preventief beleid werd een omvangrijk uitvoeringsprogramma voor het installeren van aswegers opgestart. Einde 1998 zullen een 30-tal aswegerinstallaties in dienst zijn langs de Vlaamse autosnelwegen. Hierbij wordt vooral het creëren van een afschrikkende beoogd, waardoor de omvang van de overladen voertuigen sterk zou worden beperkt wat uiteindelijk dan een positieve invloed heeft op het voorkomen van spoorvorming. Hierdoor zullen dan ook de uitgaven m.b.t. het wegwerken van spoorvorming sterk kunnen afnemen.

Anderzijds beoogt het decreet ook nieuwe middelen te genereren ten behoeve van het Vlaamse Infrastructuurfonds zodat meer geld ter beschikking komt om de gewestelijke infrastructuur en de verkeersveiligheid in Vlaanderen te verbeteren. De bijzondere bijdrage aan het Vlaams Infrastructuurfonds die door de rechtbank verplicht wordt opgelegd bij een veroordeling voor een op gewestwegen gepleegde overtreding op de maximale toelaatbare massa of de massa onder de assen heeft een geheel eigen karakter. De bijdrage is geen straf maar een soort solidariteitsbijdrage met een karakter sui generis ten laste van die groep personen die met hun te zware voertuigen spoorvorming veroorzaken op Vlaamse wegen.

Het bedrag van de bijdrage volgt om de hogervernoemde reden dezelfde progressiviteit als de geldboete en werd zo gekozen dat de financiële impact niet te zwaar doorweegt in het geheel.

Naast een systeem van strafrechtelijke sancties voorziet het decreet tevens een systeem van administratieve geldboeten. Deze boetes kunnen onmiddellijk worden geïnd.

De decreetgever put zijn bevoegdheid om administratieve geldboeten op te leggen uit zijn algemene regelgevende bevoegdheid met betrekking tot de hem toevertrouwde aangelegenheden (zie bijvoorbeeld advies R.v.St. L.18.537/1.), in casu de bevoegdheid inzake openbare werken.

II. Artikelsgewijze verantwoording

AFDELING 1

Algemene bepaling

Artikel 54bis

Dit artikel verbiedt het toebrengen van schade aan het wegdek. Aangezien de decreetgever bij het uitoefenen van zijn beheersbevoegdheid de door de federale overheid vastgestelde technische- en veiligheidsnormen dient te respecteren, wordt in het decreet verwezen naar het koninklijk besluit van 15 maart 1968 houdende algemeen reglement op de technische eisen waaraan de auto's, hun aanhangwagens, hun onderdelen en hun veiligheidstoebehoren moeten voldoen. In artikelen 32 en 32bis van dit KB worden de maximaal toegelaten massa en asdruk van voertuigen vastgesteld. Bovendien is uit onderzoek van onder meer het Opzoekingscentrum van de Wegenbouw (OCW) gebleken dat voertuigen die niet voldoen aan deze normen een abnormale slijtage van het wegdek teweegbrengen. Inderdaad verloopt de schade aan het wegdek volgens de vierde macht van de aslast. Een overlading van 5 % op het asgewicht geeft aanleiding tot een hoge beschadigingsgraad van 21.5 %. Een overlading met 10 % geeft reeds een verhoogde beschadigingsgraad van 46 %.

AFDELING 2

Strafrechtelijke geldboete en solidariteitsbijdrage

Artikel 54ter

Dit artikel legt correctionele straffen op voor inbreuken op het in artikel 54bis bedoelde verbod.

Het bedrag van de geldboete stijgt in functie van het vastgestelde overgewicht of de overtollige asdruk. Deze progressiviteit is verantwoord, omdat de spoorvorming ook exponentieel vergroot in functie van de massa en de asdruk.

Artikel 54quater

Paragraaf 1 van dit artikel verplicht de rechter, wanneer hij een veroordeling uitspreekt voor een op gewestwegen gepleegde inbreuk op artikel 54bis, een forfaitair bedrag op te leggen ten voordele van het Vlaams Infrastructuurfonds.

Met betrekking tot het Vlaams Infrastructuurfonds staat in de stukken van de Vlaamse Raad te lezen wat volgt :

“Gelet op de doelstelling van het Vlaams Infrastructuurfonds om bijkomende middelen te genereren ten behoeve van de ontplooiing van de beleidsaccenten en dat, mede van de bekomen extra betalingsmiddelen, zou kunnen gebruik gemaakt worden om de infrastructuur en de ver-

keersveiligheid in Vlaanderen te verbeteren, moet het mogelijk zijn dat men als tegenprestatie voor het genot dat een bepaalde groep geniet door de inspanning van de gemeenschap, een inspanning van die groep zou vragen” (*Parl. St.* VI. R. B.Z. 1992. nr. 186/1).

Die inspanning bestaat erin een bijzondere bijdrage te vragen bij de bestraffing van op gewestwegen gepleegde overtredingen van de bepalingen inzake de toegelaten massa's.

Er dient gesteld te worden dat de bijdrage een karakter sui generis heeft en geen belasting of bijkomende straf is.

In feite gaat het om een soort solidariteitsbijdrage ten laste van personen die met hun te zware voertuigen o.a. spoorvorming veroorzaken op Vlaamse wegen.

De hier bedoelde bijdrage wordt ingevoerd naar analogie met de bijdrage zoals bepaald bij de wet van 1 augustus 1985 betreffende de hulp van de Staat aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden. Het Hof van Cassatie besliste in dit verband reeds verscheidene malen dat een dergelijke bijdrage een eigen karakter heeft en geen straf is ; de omstandigheid dat door de verplichting die bijdrage te betalen de toestand van de beklaagde feitelijk wordt verzaamd, vormt, gezien het karakter van die bijdrage, geen beletsel (zie o.m. Cass. 9 juni 1987, Ass. Cass. 1986-87, nrs. 607 en 609).

Toch past het om het bedrag van die bijdrage niet op willekeurige basis te bepalen maar enerzijds rekening te houden met de mogelijke straffen die kunnen opgelegd worden en anderzijds met de impact van het vastgestelde overgewicht.

Het feit dat de geëiste solidariteitsbijdrage niet het karakter van een straf heeft, rechtvaardigt de invordering ten bate van het Gewest.

De invordering zelf kan, overeenkomstig de regels die van toepassing zijn op de invordering van de strafrechtelijke geldboeten, geschieden door toedoen van de administratie van de belasting op de toegevoegde waarde, registratie en domeinen.

Het eensluidend advies van de Ministerraad dat, overeenkomstig Artikel 11 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, zoals gewijzigd door de bijzondere wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur, vereist is voor iedere beraadslaging in de gemeenschaps- of gewestregering over een voorontwerp van decreet waarin een straf of een strafbaarstelling is opgenomen waarin Boek 1 van het Strafwetboek niet voorziet, is gezien het karakter sui generis van de voorgestelde bijdrage niet noodzakelijk.

Paragraaf 2 maakt de werkgever burgerrechtelijk aansprakelijk voor de betaling van de in vorige paragraaf bedoelde solidariteitsbijdrage. Gezien de solidariteitsbijdrage geen straf uitmaakt, waardoor zoals hoger gezegd het eensluidend advies niet is vereist, is voor de aansprakelijkheidsregeling in dit verband evenmin een dergelijk advies vereist.

AFDELING 3

Administratieve geldboete

Artikel 54quinquies

Paragraaf 1 machtigt de door de Vlaamse regering aangevozen ambtenaren om administratieve geldboeten overeenkomstig de bepalingen van dit decreet op te leggen.

Paragraaf 2 bepaalt dat een administratieve geldboete minimum 100 frank en maximum 750 frank bedraagt. Deze bedragen worden vermenigvuldigd met de opdecimen (momenteel 200 frank).

Paragraaf 3 voorziet in de hypothese waarbij een misdrijf, waarvoor een administratieve geldboete kan worden opgelegd, wordt vastgesteld door een Vlaams toezicht-ambtenaar.

De Vlaamse toezicht-ambtenaar brengt de ambtenaar die aangewezen is om administratieve geldboetes op te leggen op de hoogte van de eerstgenoemde vastgestelde misdrijven en in voorkomend geval van zijn beslissing tot onmiddellijke inning overeenkomstig §6.

Indien de geldboete niet onmiddellijk werd geïnd kan de aangewezen ambtenaar beslissen alsnog een administratieve geldboete op te leggen.

Deze ambtenaar deelt binnen de dertig dagen na ontvangst van desbetreffende processen-verbaal zijn voornemen om een administratieve geldboete op te leggen of de beslissing tot onmiddellijke inning mee aan de procureur des Konings.

De procureur des Konings kan dan op twee wijzen reageren : ofwel stelt hij strafvervolgning in en dan vervalt de mogelijkheid om een administratieve geldboete op te leggen, ofwel seponereert hij. De procureur des Konings beschikt over negentig dagen om zijn voornemen mee te delen. Indien nodig kan deze termijn eenmaal met dertig dagen verlengd worden.

Paragraaf 4 voorziet in de hypothese waarbij het misdrijf wordt vastgesteld door andere bevoegde personen die dit ter kennis brengen van de procureur des Konings. Ook de beslissingen tot onmiddellijke inning worden meegedeeld.

Ook in dit geval heeft de procureur des Konings twee mogelijkheden : strafvervolgning instellen of seponeren. De procureur des Konings laat zijn standpunt weten aan de aangewezen ambtenaar binnen negentig dagen na de ontvangst van de kennisgeving van het misdrijf. Deze termijn kan desnoods eenmaal met dertig dagen verlengd worden.

Binnen dertig dagen deelt de aangewezen ambtenaar mee of hij al dan niet een administratieve geldboete gaat opleggen.

Paragraaf 5 bepaalt dat de wanneer de overtreding begaan werd door een aangestelde of een lasthebber de werkgever alleen verantwoordelijk is voor het betalen van de administratieve geldboete. In dit geval zal dus enkel de werkgever en niet de overtreder zelf aangesproken worden.

Paragraaf 6 voorziet in de mogelijkheid om de administratieve geldboeten onmiddellijk te innen. Deze sommen dienen in consignatie gegeven te worden en worden aan de overtreder terugbetaald indien na een strafrechtelijke uitspraak ten gronde (vrijspraak of veroordeling) of na het instellen van een beroep op grond van artikel 54sexies, § 3, waarbij men 'vrijgesproken' wordt.

Artikel 54sexies

Paragraaf 1 en 2 bevatten de maatregelen van preventieve rechtsbescherming bij het opleggen van een administratieve geldboete.

Deze preventieve rechtsbescherming bestaat meer bepaald hierin :

- de aangewezen ambtenaar geeft de overtreder of de werkgever bij aangetekende brief tegen ontvangstbewijs

kennis van de mogelijkheid tot het opleggen van een administratieve geldboete ;

- de kennisgeving vermeldt :

a) het bedrag van de administratieve geldboete die de betrokken ambtenaar wil opleggen ;

b) dag, plaats en uur waarop een hoorzitting wordt gehouden waar de overtreder of de werkgever zal gehoord worden ; die hoorzitting mag ten vroegste vijftien dagen na de verzending van de aangetekende brief plaatshebben ;

c) de plaats waar en de periode waarin het dossier kan worden ingezien ; het dossier ligt ten minste tien dagen voor de hoorzitting ter inzage ;

- de overtreder of de werkgever kan op de hoorzitting een nota indienen en kan zich laten bijstaan door een raadsman ;

- van de hoorzitting wordt een verslag opgemaakt.

De aangewezen ambtenaar neemt na de hoorzitting de zaak onmiddellijk in beraad en neemt een gemotiveerde beslissing welke hij binnen de tien dagen na de hoorzitting meedeelt aan de overtreder of de werkgever. Dit gebeurt bij aangetekende brief tegen ontvangstbewijs. Indien de overtreder of de werkgever niet verschenen is of zich niet heeft laten vertegenwoordigen door een raadsman op de hoorzitting kan de administratieve geldboete worden opgelegd.

Paragraaf 3 voorziet in een beroepsmogelijkheid tegen de beslissing van de aangewezen ambtenaar.

Voorwaarden voor het instellen van het beroep :

- het beroep wordt ingesteld door de overtreder of de werkgever ;
- het beroep wordt ingesteld binnen vijftien dagen na ontvangst van de beslissing ;
- het beroep wordt ingesteld bij aangetekende brief tegen ontvangstbewijs ;
- het beroep wordt ingesteld bij de Vlaamse regering.

Het gevolg van het instellen van het beroep is dat de bestreden beslissing geschorst wordt.

De maatregelen van preventieve rechtsbescherming vermeld in paragraaf 2 zijn hier uiteraard ook van toepassing.

Paragraaf 4 regelt de betaling van de administratieve geldboete.

De administratieve geldboete moet binnen de dertig dagen na betekening van de definitieve beslissing betaald worden. De ambtenaar die de geldboete oplegde kan uitstel van betaling verlenen voor een door hem te bepalen periode.

De mogelijkheid van strafvervolgning vervalt bij de betekening van de beslissing houdende het opleggen van een administratieve geldboete.

Indien de overtreder in gebreke blijft zijn administratieve geldboete te betalen, wordt de geldboete ingevorderd bij dwangbevel door de door de Vlaamse regering aan te wijzen ambtenaren.

AFDELING 4

Toezicht

Artikelen 54septies en 54octies

Artikel 54septies machtigt de Vlaamse regering ambtenaren aan te stellen bevoegd voor het toezicht op artikel

54bis. De Vlaamse regering wordt er tevens toe gemachtigd de kentekens van hun functie vast te stellen. Hier kan onder meer gedacht worden aan hun uniform.

De door de Vlaamse regering aan te stellen bevoegde ambtenaren zullen een bijzondere opdracht dienen te vervullen. Ze beschikken over opsporingsbevoegdheid op grond waarvan ze onder meer vrachtwagens zullen kunnen afleiden. Teneinde de vooropgestelde doelstellingen effectief te kunnen realiseren, zullen deze ambtenaren over specifieke competenties dienen te beschikken voor het uitoefenen van dit politioneel toezicht.

Dergelijke ambtenaren zijn momenteel niet aanwezig bij AWW. Anderzijds laat het huidig personeelsbestand dat hiervoor in aanmerking zou kunnen komen, ook niet toe deze bijkomende taken te vervullen. Bijkomende ambtenaren met specifieke competenties eigen aan een politionele taak, zullen hiertoe worden aangeworven. In totaal zouden hiervoor 10 ambtenaren worden aangeworven, zijnde 2 per provincie.

Gezien een effectieve uitoefening van hun opdracht, zal leiden enerzijds tot extra inkomsten in het VIF, en anderzijds tot het voorkomen van extra schade aan de wegeninfrastructuur, zullen de personeelskosten ruimschoots worden gecompenseerd.

*De minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Buitenlands beleid, Europese
Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie,*

Luc VAN DEN BRANDE

*De minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Openbare werken, Vervoer
en Ruimtelijke ordening,*

Steve STEVAERT

*Voor de Vlaamse minister van Leefmilieu
en Tewerkstelling,*

Theo KELCHTERMANS

*De Vlaamse minister van Financiën,
Begroting en Gezondheidsbeleid,*

Wivina DEMEESTER-DEMEYER

*De Vlaamse minister van Financiën,
Begroting en Gezondheidsbeleid,*

Wivina DEMEESTER-DEMEYER

*De Vlaamse minister van Binnenlandse
Aangelegenheden, Stedelijk beleid en Huisvesting,*

Leo PEETERS

*De Vlaamse minister van Onderwijs
en Ambtenarenzaken,*

Eddy BALDEWIJNS

*De Vlaamse minister van Cultuur, Gezin
en Welzijn,*

Luc MARTENS

*De Vlaamse minister van Economie, KMO,
Landbouw en Media,*

Eric VAN ROMPUY

*De Vlaamse minister van Brusselse
aangelegenheden en Gelijkekansenbeleid,*

Brigitte GROUWELS

BIJLAGE

KONINKRIJK BELGIE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 12 november 1998 door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid verzocht haar, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over amendementen van de Vlaamse regering op het ontwerp van decreet "houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1999", heeft op 17 november 1998 het volgende advies gegeven :

Volgens artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisend karakter ervan.

Te dezen wordt de dringende noodzakelijkheid gemotiveerd door het feit dat het ontwerp van decreet reeds werd ingediend in het Vlaamse Parlement, en dat dit decreet samen met de ontwerpbegroting 1999 in het Vlaamse Parlement behandeld moet worden.

*
* *

Gelet op de korte termijn welke hem voor het geven van zijn advies wordt toegemeten, heeft de Raad van State zich moeten beperken tot het maken van de hiernavolgende opmerkingen.

*
* *

ONDERZOEK VAN DE AMENDEMENTEN

Amendement nr. 3

1. Dit amendement strekt ertoe in het ontwerp van decreet een hoofdstuk IX toe te voegen, bestaande uit de artikelen 55 tot 61. Dat hoofdstuk bevat bepalingen i.v.m. de schade aan het wegdek wegens gewichtsoverschrijding.

Soortgelijke bepalingen kwamen reeds voor in het voorontwerp van decreet waarover de Raad van State op 15, 19 en 20 oktober 1998 het advies L. 28.359/1/3 verleende. De Raad van State was toen van oordeel dat die bepalingen technische voorschriften inzake verkeers- en vervoermiddelen inhielden, waarvoor de federale wetgever bevoegd was (artikel 6, § 4, 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen). Anders dan de Vlaamse regering, was de Raad voorts van oordeel dat de decreetgever zich voor het aannemen van die bepalingen niet kon beroepen op de impliciete bevoegdheid bedoeld in artikel 10 van de bijzondere wet.

Het amendement voorziet in een nieuwe tekst van de bepaling die het uitgangspunt van de hele regeling vormt, te dezen artikel 55. In het voorontwerp van decreet was voorzien in een wijziging van artikel 11 van de wet van 21 juni 1985 betreffende de technische eisen waaraan elk voertuig voor vervoer te land, de onderdelen ervan, evenals het veiligheidstoebehoren moeten voldoen; die wijziging kwam erop neer dat de strafmaat, bedoeld in de voornoemde wet, verhoogd werd. Het ontworpen artikel 55 bevat daarentegen een autonome regeling. Volgens dat artikel is het verboden "het wegdek te beschadigen door een overschrijding van de maximale toegelaten massa's en massa's onder de assen zoals bepaald in de artikelen 32 en 32bis van het koninklijk besluit van 15 maart 1968 houdende algemeen reglement op de technische eisen waaraan de auto's, hun aanhangwagens, hun onderdelen en hun veiligheidstoebehoren moeten voldoen". De overige ontworpen bepalingen hebben betrekking op de strafrechtelijke boete, de solidariteitsbijdrage en de

L. 28.455/3

administratieve geldboete die in geval van een overtreding van artikel 55 opgelegd kunnen worden, alsmede op het toezicht op de naleving van die verbodsbepaling.

2. Zoals de Raad van State reeds in zijn advies L. 28.359/1/3 heeft erkend, zijn de gewesten op grond van artikel 6, § 1, X, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen bevoegd, wat de openbare werken en het vervoer betreft, inzake "de wegen en hun aanhorigheden". Op grond van de genoemde bepaling is het Vlaamse Gewest bevoegd om maatregelen te nemen om "de schade aan de wegeninfrastructuur ten gevolge van spoorvorming aan te pakken" (zie de toelichting bij het amendement).

De decreetgever is derhalve bevoegd om, in algemene zin, een verbod in te stellen "het wegdek te beschadigen", en om op een overtreding van dat verbod straffen te stellen.

Te dezen wordt de beschadiging van het wegdek echter enkel verboden in zoverre de beschadiging het gevolg is van een overschrijding van de toegelaten massa's en massa's onder de assen als bepaald in de federale reglementering inzake de technische eisen waaraan voertuigen moeten voldoen.

In beginsel moet uit een dergelijke verwijzing naar de federale reglementering afgeleid worden dat de decreetgever, onder het mom van een door hem opgelegd verbod, in werkelijkheid treedt op het terrein van de federale overheid, met name dat van de technische voorschriften inzake verkeers- en vervoermiddelen.

Dit zou echter anders zijn, indien aangetoond kan worden dat een overtreding van de federale voorschriften inzake de toegelaten massa van een voertuig niet enkel gevolgen heeft voor de veiligheid van het wegverkeer, maar ook voor de staat van het wegdek. In dat geval fungeert de overtreding van de federale reglementering als een soort feit waaruit de decreetgever het vermoeden afleidt dat de overtreder ook een bepaalde schade toebrengt aan het wegdek.

Te dezen wordt in de toelichting bij het amendement uiteengezet dat "uit onderzoek van onder meer het Opzoekingscentrum van de Wegenbouw (O.C.W.) gebleken (is) dat voertuigen die niet voldoen aan (de federale) normen een abnormale slijtage van het wegdek teweegbrengen. Inderdaad verloopt de schade aan het wegdek volgens de vierde macht van de aslast. Een overlading van 5 % op het asgewicht geeft aanleiding tot een hoge beschadigingsgraad van 21.5 %. Een overlading met 10 % geeft reeds een verhoogde beschadigingsgraad van 46 %". Onder voorbehoud van een feitelijke verificatie van die vaststellingen, kan daaruit afgeleid worden dat de decreetgever, voor het bepalen van de grenzen van het door hem ingestelde verbod, mag verwijzen naar criteria bepaald in een federale reglementering die een andere finaliteit heeft dan het voorkomen van de beschadiging van het wegdek.

Aldus bekeken, stuit het ontworpen artikel 55 niet meer op het bevoegdheidsbezwaar waarop de Raad van State i.v.m. de tekst van het voorontwerp L. 28.359/1/3 gewezen heeft. Er kan integendeel aangenomen worden dat de thans ontworpen regeling behoort tot de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest.

3. Zoals hiervóór uiteengezet, steunt het ontworpen artikel 55 impliciet op het vermoeden dat wie de federale reglementering inzake de toegelaten massa's overtreedt, meteen ook een bepaalde schade aan het wegdek toebrengt.

Het behoort tot de beleidsvrijheid van de decreetgever om zulke vermoedens in het leven te roepen. De decreetgever kan echter niet onbeperkt vermoedens creëren of op vermoedens steunen. Alleen al uit het vermoeden van onschuld, gewaarborgd bij o.m. artikel 6, lid 2, van het Europees Verdrag over de rechten van de mens, vloeit voort dat vermoedens binnen redelijke grenzen beperkt moeten blijven (1).

De wetenschappelijke bevindingen vermeld in de toelichting bij het amendement, hiervóór geciteerd, zijn een aanwijzing van de redelijkheid van het vermoeden waarop het ontworpen artikel 55 steunt. Het spreekt echter vanzelf dat, als de federale normen op een bepaald ogenblik

(1) Rdpl. E.H.R.M., 7 oktober 1988, Salabiaku, Publ. Cour, reeks A, vol. 141-A, p. 16, § 28; E.H.R.M., 25 september 1992, Pham Hoang, Publ. Cour, reeks A, vol. 243, p. 21, § 33.

gewijzigd zouden worden, die redelijkheid niet langer vaststaat. Het zal dan aan de decreetgever zijn om na te gaan of het vermoeden nog onverkort gehandhaafd kan worden; de rechter zal bovendien te allen tijde kunnen toetsen of de decretale regeling binnen de grenzen van de redelijkheid blijft.

4. Nu aangenomen kan worden dat het ontworpen artikel 55 zo geredigeerd is dat het ingepast kan worden in de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest, moet ook geconcludeerd worden dat de overige bepalingen van amendement nr. 3 door de decreetgever aangenomen kunnen worden.

L. 28.455/3

De kamer was samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	kamervoorzitter,
	D. ALBRECHT,	staatsraden,
	P. LEMMENS,	
	A. ALEN,	assessoren van de
	H. COUSY,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	F. LIEVENS,	griffier.

De verslagen werden uitgebracht door de HH. B. SEUTIN en G. VAN HAEGENDOREN, auditeurs. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. J. DRIJKONINGEN, referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS

W. DEROOVER